

17. august 2012

EM 2012/37

Hermed fremsættes følgende forslag til forespørgselsdebat i henhold til § 36 i Forretningsordenen for Inatsisartut:

Forslag til forespørgselsdebat om mulighederne for og udfordringerne ved at skaffe ekstern finansiering til løsning af påtrængende samfundsproblemer ved aktiv søgning af velgørende fonde og andre godgørende organisationer.

(Medlem af Inatsisartut Andreas Uldum, Demokrateerne)

Begrundelse

Mange gode og velmenende forslag om generelle velfærdsforbedringer ender ofte med at forblive gode ideer og forslag, da der ikke er råd til at få disse ført ud i livet.

En mulighed som vi ofte taler om, men måske ikke gør noget tilstrækkelig aktivt ved, er fondsfinansiering og samarbejde med fonde med speciale indenfor de områder, hvor vi ønsker at gøre en forskel.

Vi har igennem årene opbygget visse erfaringer med søgning af fonde. Men de må erkendes at være både sure og søde. Flere medlemmer af Inatsisartut erindrer således givetvis, at opførelsen af Ilimmarfik oprindeligt blev planlagt finansieret med en væsentlig andel af privat fondsfinansiering. I 2001 oplyste det daværende Landsstyremedlem for Kultur og Uddannelse m.v., at målet var at indsamle 40 mio. kr. til projektet, som samlet forventedes at koste 159 mio. kr.

Et større fundraisingprogram gik på denne baggrund i gang, og i Udenrigspolitisk redegørelse fra FM2004 kunne et tilfreds Landsstyre oplyse, at der blevet ansat en ekstern projektmedarbejder til at koordinere denne fundraising, og at der bl.a. var etableret en nordamerikansk støttekomite med 10 kendte og indflydelsesrige personer. Konkret var der på dette tidspunkt udarbejdet 157 ansøgninger til fonde i USA og Canada.

Arbejdet havde på dette tidspunkt været i gang siden omkring august 2002, d.v.s. omkring 2 år, og hvor mange penge fik man så fremskaffet? Tja, pr. maj 2005 var der kommet tilsagn fra 3 danske fonde på samlet 900.000 kr. alene til indretning og udsmykning.

Hele indsatsen omkring ekstern fondsfinansiering endte med at blive en underskudsforretning, da lønningerne og rejseudgifterne til de dertil ansatte endte med at koste mere end de nogensinde indsamlede. Til gengæld var prisen på universitetsparken i 2005 steget til 191 mio. kr.

Til gengæld har vi indenfor Sundhedsvæsenet gode erfaringer med godgørende fonde. F.eks. bevilgede A. P Møller og Hustru Chastine Mc-Kinney Møllers fond til almene Formaal i 2007 140 millioner kroner til etablering af en helt ny lægeklinik i Nuuk samt nyindretning af operationsgang og akutmodtagelse i lægeklinikkens gamle lokaler på Dronning Ingrid's Hospital i Nuuk.

Dette er vi dybt taknemmelige for, og vil gerne takke for. Også Aage V. Jensens Fonde har Sundhedsvæsenet og vi som Samfund meget at takke for, hvilket i øvrigt også Inatsisartuts Formandskab bør påskønne.

Man kan på baggrund af disse eksempler nok konkludere, at man ikke på forhånd i væsentligt omfang kan lægge sig an på hjælp fra almene og godgørende fonde, hvorfor alene ansvarlig prioritering på finansloven og langsigtet realistisk planlægning baseret på klare politiske mål er den sikre vej fremad, når der skal skaffes penge til nye og spændende projekter. Men derfor skal forsøgene på at søge fonde for hjælp og støtte selvfølgelig stadigvæk gøres.

For at konkretisere kunne en spændende mulighed i disse år kunne måske være at søge ”*Bill og Melinda Gates Foundation*” med henblik på at få løst nogle af de mange udfordringer vi står overfor i samfundet, såsom f.eks. bekæmpelsen af tuberkulose. Mere information om denne fond kan læses på www.gatesfoundation.org. Man kan på hjemmesiden desuden se, at der er hjælp at hente på uddannelsesområdet, indenfor kampen mod fattigdom, kampen mod rygning, kampen mod fejlernæring, vaccinationsprogrammer, byudvikling, bekæmpelse af hjemløshed og fx hjælp til landbrugsudvikling. Med andre ord områder, hvor vi i Grønland nok kunne have behov for støtte.

Vi bør derfor fortsat være aktive og opsøgende i vores arbejde på at skabe opmærksomhed omkring vores udfordringer og udviklingsmuligheder, og derfor ønsker vi med dette forslag at opfordre Naalakkersuisut til også at være opmærksom på mulighederne for proaktivt brug af fonde og godgørende institutioner i deres videre arbejde med at få påbegyndt og gennemført tiltag til velfærdsforbedringer.

I den forbindelse vil vi også opfordre Naalakkersuisut til at øge kendskabet til Greenland Business opgaver. Selskabet varetager i dag bl.a. Internationalt samarbejde – Northern Periphery Programme (NPP) og Nordisk Atlantsamarbejde (NORA) samt formidlingen af de for Grønland tilgængelige EU-programmer, NORA og andre internationale programsamarbejder. Disse muligheder bør søges udnyttet endnu bedre til gavn for os alle.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

En aktiv fondsafsøgning og indlevering af ansøgninger samt løbende bearbejdning og opbygning af netværk samt interesseskabelse for Grønlandske behov hos udenlandske fonde og organisationer kræver administrative ressourcer af et ikke nødvendigvis uvæsentligt omfang, som i sagens natur ikke kan angives præcist. Men det vil være naivt at tro, at sagen blot kan klares på en formiddag ved at udfylde et spørgeskema. Ligeledes bør man på forhånd gøre sig klart, hvilke typer af formål fonde generelt er interesserede i at yde støtte til jfr. erfaringerne fra Universitetsparken.

I tilfælde af, at diverse fonde ønsker at investere penge i Grønland vil der være positive effekter, men det er ikke muligt konkret at sige i hvor stort et omfang.

De økonomiske og administrative konsekvenser for det private erhvervsliv.

Ingen negative konsekvenser.

De økonomiske konsekvenser for borgerne.

Ingen negative konsekvenser.